നാട്ടിൻപുറത്തെ നാൾവഴികൾ എം.ടി. കഥകളിൽ

ഡോ. മിജോയ് ജോസ്
അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം,
സെന്റ് തോമസ് കോളെജ് (ഓട്ടോണമസ്),
തൃശ്ശൂർ
E-mail: mejoyjose@gmail.com

സംഗ്രഹം

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു അത്ഭുതപ്രതിഭയാണ് എം.ടി. നാലു തലമുറകളുടെ മനസിൽ ഒരേ വികാരതീവ്രതയോടെ കുടിയേറിയ ഒരു എഴുത്തുകാരൻ. ഒരു ജനത അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളും, ജീവിതവ്യഥകളും, സന്തോഷങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും കഥകളായി എം.ടിയിൽ നിന്ന് കേട്ടു. തന്റെ ജന്മനാടായ കൂടല്ലൂരിനെ 'അമരന്മാരുടെ നാട്' എന്നാണ് എം.ടി. വിശേഷിപ്പിച്ചത്, അതിൽ യാഥാർത്ഥ്യമുണ്ടുതാനും. ആ ഗ്രാമത്തിലെ വ്യക്തികളെല്ലാം കഥാപാത്രരൂപത്തിൽ എം.ടിയുടെ കൃതികളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പുണ്ണിയും വേലായുധനും കോന്തുണ്ണിനായരും ഗോവിന്ദൻകുട്ടിയും കുട്ട്യേടത്തിയും കൂടല്ലൂരിൽ ജനിച്ച് വളർന്നവരാണ്. അവരെത്തേടി പലരും വന്നു. സ്വന്തം മണ്ണിന്റെ ദേശത്തനിമയിൽ മുളച്ച ഈ കഥാപാത്രങ്ങൾ എന്തെല്ലാം കുറവുകളുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യമനസിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചവരാണ്. ഇവിടെനിന്നാണ് എം.ടി. എന്ന എഴുത്തുകാരനിലെ ഭാവനകൾ വളർന്ന് പന്തലിച്ച് വാക്കുകളുടെ സ്വർണ്ണഗോപുരം തീർത്തത്. 'അറിയാത്ത അത്ഭുതങ്ങളെ ഗർഭത്തിൽ വഹിക്കുന്ന മഹാ സമുദ്രങ്ങളെക്കാൾ അറിയുന്ന എന്റെ നിളാനദിയാണെനിക്കിഷ്ടം' എന്ന് എം.ടി. തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അച്ഛൻ, അമ്മ, ജ്യേഷ്ഠൻമാർ, ബന്ധുക്കൾ, പരിചയക്കാർ, അയൽക്കാർ ഇവരെല്ലാം എം.ടിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട കഥാപാത്രങ്ങളായിരുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: ദേശത്തനിമ, നാട്ടറിവുകൾ, ദേശചരിത്രം, നാടോടി മിത്തുകൾ, ഐതിഹ്യം

ആമുഖം

ജീവിച്ചുവളർന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ ആഴത്തിൽ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം നടത്തിയ ഒരെഴുത്തുകാരനാണ് എം.ടി. തിരിച്ചറിഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സങ്കല്പങ്ങളിലേക്കും ആ സങ്കല്പങ്ങളിൽനിന്ന് പുതിയ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കും സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു രചനാശൈലി എം.ടി. സാഹിത്യത്തിലുണ്ട്. ഓരോ എഴുത്തുകാരനും തന്റെ ദേശം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. മനുഷ്യനെ പല പല ദുരന്തങ്ങളിലൂടെ വേദനാജനകമായ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു സവിശേഷമായ സർഗ്ഗാത്മകശേഷി എം.ടിയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. താൻ ജീവിച്ച കൂടല്ലൂരിലെ കാർഷികജീവിതം, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, നാട്ടറിവുകൾ, ദേശചരിത്രം തുടങ്ങി ഒരു ഗ്രാമത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന എല്ലാം എം.ടി. രചനകളിൽ കാണാനാകും. സർഗ്ഗധനനായ ഒരു എഴുത്തുകാരൻ സ്വന്തം ദേശത്തെ എഴുതുമ്പോൾ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരപൂർവ്വ വിസ്മയമാണ് എം.ടി. കഥകളിൽ കാണാനാകുക. "മലയാള ചെറുകഥാ സാഹിത്യത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയാനുഭവത്തിന്റെ ആഖ്യാനം നിർവ്വഹിച്ച കഥാകാരന്മാരിൽ പ്രമുഖനാണ് എം ടി വാസുദേവൻ നായർ" (2017, 9). ഗ്രാമത്തിന്റെ ഓർമ്മകളിലേക്ക് വരുമ്പോഴെല്ലാം എം.ടി. എന്ന മനുഷ്യൻ നമുക്ക് വളരെ അടുത്താണ്. എം.ടിയുടെ കഥകളിൽ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുന്ന യാത്രകളും ഗ്രാമത്തിൽനിന്ന് അകന്നുപോകുന്ന യാത്രകളും കാണാൻ സാധിക്കും. ഇത്തരത്തിലുള്ള കഥകളിലൂടെയുള്ള ഒരു സഞ്ചാരമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

വിശപ്പിന്റെ കഥകൾ

ഒരു നേരത്തെ അന്നത്തിനുവേണ്ടിയാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾകൊണ്ടോ കുടുംബബന്ധങ്ങളിലെ ജീർണ്ണത കൊണ്ടോ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കാതെ നാടുവിട്ടു പോകുന്ന ധാരാളം മനുഷ്യരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നാടുവിട്ട് എത്തിച്ചേരുന്ന ദേശംപോലും വ്യക്തിക്ക് അനുകൂലമല്ലാതെ വരുമ്പോൾ പിന്നെ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ മരണത്തിലേക്ക് എടുത്തുചാടുന്ന ചില മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ. അത്തരത്തിലൊരു കഥാപാത്രത്തെയാണ് 'മരണത്തിന്റെ കൈത്തെറ്റ്' എന്ന കഥയിൽ കാണാൻ സാധിക്കുക. അന്നപൂർണ്ണ ഹോട്ടലിന്റെ മുകളിലെ മുറിയിലിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തുറന്നിട്ട ചില്ലുജാലകത്തിലൂടെ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നത് നോക്കിക്കൊണ്ട് താഴെ ഒരു ചെറുക്കൻ നില്ക്കുന്നു. ആശയും വിശപ്പും പ്രതിഫലിക്കുന്ന രണ്ടു കണ്ണുകൾ പിന്നീട് അവർ താമസിക്കുന്ന മുറിയുടെ മുകളിലെത്തി. കീറിപ്പറിഞ്ഞ ട്രൗസർ, മഞ്ഞനിറത്തിൽ വലിയ തുളകളുള്ള ഒരു ബനിയൻ. ശുഷ്കിച്ച മുഖവും നനുത്ത കണ്ണുകളും. അവൻ പറഞ്ഞു രണ്ടുദിവസമായി ഒന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല; നിനക്ക് ഹോട്ടലിൽ നിന്നും ഒന്നും കിട്ടിയില്ലേ? ഭക്ഷണം ചോദിച്ചപ്പോൾ ചൂടുവെള്ളം എടുത്തൊഴിച്ചു. ഞങ്ങൾ ചീട്ടുകളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അവന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ രണ്ടാണ്, വിശപ്പടക്കാൻ വല്ലതും കിട്ടണം, നാട്ടിലെത്താൻ വഴി കാണണം. അമ്മയും ജ്യേഷ്ഠത്തിയുമാണ് വീട്ടിൽ. താമസിക്കുന്നത് മറ്റാരുടേയോ പുരയിടത്തിലാണ്. ഇവൻ വീട്ടിൽ നിൽക്കുന്നത് അവർക്കിഷ്ടമല്ല. ഇവരുടെ കയ്യിൽ ആകെയുണ്ടായിരുന്നത് കാലണ മാത്രമാണ്. അവൻ അത് വാങ്ങി കോണിപ്പടി ഇറങ്ങി. കുറച്ചു സമയത്തിനുശേഷമാണ് ഗുഡ്സ് ട്രെയിൻ വലിയ ശബ്ദത്തിൽ നിറുത്തിയത്. ഒരു തെണ്ടിച്ചെക്കൻ വണ്ടിക്ക് മുന്നിലേക്ക് ചാടി, ചക്രം

ISSN: 2582 - 2594

നെഞ്ചിലൂടെയാണ് കയറിയത്. തല കറങ്ങുന്നതായി തോന്നി. ജീവിതപ്രാരാബ്ധങ്ങൾക്കിട യിൽ മുന്നോട്ട് പോകാൻ വഴിയില്ലാതെ മരണം പുൽകിയ ജീവിതം.

ഇത്തരത്തിലുള്ള മറ്റൊരു കഥാപാത്രത്തെയാണ് 'വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ' എന്ന കഥയിലെ ജാനമ്മയിലൂടെ വായനക്കാർ തിരിച്ചറിയുന്നത്. ജാനമ്മ ഉറങ്ങാതെ കിടക്കുകയാണ്. വലത്തു കൈയ്യിൽ പ്ലാസ്റ്ററിട്ടിരിക്കുകയാണ്. സർക്കസ് ടെന്റിൽനിന്ന് നേർത്ത ബാന്റുസംഗീതം. മുറിയുടെ മൂലയിൽ കിടക്കുന്ന ലക്ഷ്മി. അവൾ പ്രധാന കളിക്കാരിയായിരുന്നു. ഇന്നവർ പരി ചാരികയാണ്. പ്രായം നാല്പത് കടന്നു. മെയ്ക്കപ്പുകൊണ്ടും മുഖത്തെ ചുളിവുകൾ മറയ്ക്കാൻ വയ്യാ തായി. പറക്കുന്ന ട്രപ്പീസ്, തലേന്ന് രാത്രിയിലെ വീഴ്ച, ഇത് സർക്കസ് കമ്പനിയാണ്, ഇവിടെ മനുഷ്യരില്ല, ഒക്കെ മൃഗങ്ങളാണ്. പതിനാറു വർഷം മുമ്പാണ് ജാനമ്മ സർക്കസ് കമ്പനിയിൽ ചേർന്നത്. അന്നവർക്ക് ആറുവയസ്സ് പ്രായം. സമീപമുള്ള സർക്കസ് കമ്പനിയിലെ ഗുരുക്കൾ വന്ന് അച്ഛനാരെന്നറിയാത്ത ആ മകളെ തലശ്ശേരിയിലെ സർക്കസ് കമ്പനിയിലേക്ക് കൊ ണ്ടുപോയി. അമ്മയുടെ കണ്ണുനീർ ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയിലുണ്ട്. ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനുമിട ക്കുള്ള നേരിയ നൂൽപ്പാലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കസർത്തുകൾ കാണിച്ച് പണമുണ്ടാക്കുന്നവർ, വേറെ ബന്ധുക്കളോ സ്വന്തക്കാരോ ഇല്ലാത്ത അവൾക്ക് ശമ്പളമില്ല. ഭക്ഷണവും താമസവും വസ്ത്രവും മാത്രം. അമ്മ ഏഴ് വർഷം മുമ്പ് മരിച്ചു. കൈക്ക് പറ്റിയ പരുക്ക് ഭേദമായെങ്കിലും ഇനി ട്രപ്പീസിൽ അഭ്യാസം കാണിക്കാൻ പറ്റില്ല. അങ്ങനെ അവൾ സർക്കസ് കമ്പനിയുടെ പടിയിറങ്ങി.

യാത്ര

യാത്രകൾ മനുഷ്യന് ഇഷ്ടമാണ്. പക്ഷെ, എം.ടിയുടെ കഥകളിലെ യാത്രകൾക്ക് അവരുടെ ജീവിതവുമായി വളരെയേറെ ബന്ധമുണ്ട്. തിരിച്ചുവരാൻ വേണ്ടി യാത്രപോകുന്നവരേയും താൻ ജീവിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിക്ക് പുറത്തുകടക്കാൻ വേണ്ടി യാത്ര ചെയ്യുന്നവരേയും കാണാം. ചിലർ യാത്ര ചെയ്ത് തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഗ്രാമത്തിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചെത്തുന്നു. ചിലർ തങ്ങളെ പരിചയമില്ലാത്ത ഒരിടത്തേക്ക് യാത്രപോകുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കഥാപാത്രത്തെയാ ണ് 'നീലക്കുന്നുകൾ' എന്ന കഥയിൽ കാണാൻ സാധിക്കുക. കുട്ടിക്കാലത്ത് ഉരുട്ടിക്കളിച്ച തകരവണ്ടികളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു മലമുകളിലേക്കുള്ള പിന്നിൽ എഞ്ചിൻ ഘടിപ്പിച്ച തീവണ്ടി. ആറുദിവസമായി നഗരത്തിലെ വീട്ടിൽനിന്ന് യാത്ര തിരിച്ചിട്ട്. ആറുദിവസങ്ങൾക്ക് ഒരു കാ ലഘട്ടത്തിന്റെ ദൈർഘ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നി. നാളെ ഈ യാത്ര അവസാനിപ്പിക്കും. വീണ്ടും കണ്ടുമടുത്ത മുഖങ്ങളുടെ മധ്യത്തിലേക്ക്. ഒരു നീണ്ട യാത്രയുടെ ഓർമ്മകൾ, അതിനിടയിൽ ജ്യേഷ്ഠത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ. യാത്രയിൽ പരിചയപ്പെട്ട സഹയാത്രികൻ എതിർവശ ത്തെ സീറ്റിൽ ഒരു നരിച്ചീറിനെപ്പോലെ പരന്നുകിടന്ന് നെറ്റിതടവി എന്തോ പിറുപിറുക്കുന്നു. ഓടിക്കിതച്ചെത്തി അവസാന നിമിഷത്തിൽ വാതിൽ തുറന്ന് ആ മുറിയിലേക്ക് കയറി വീണ തടിച്ച കണ്ണടക്കാരൻ. ഇങ്ങനെ യാത്രയുടെ സന്തോഷവും, കൗതുകവും വളരെ സൂക്ഷ്മമായി വിവരിക്കുന്നു ഈ കഥ.

"യാത്രയുടെ വിവിധ തലങ്ങളെയാണ് എം ടിയുടെ കഥാലോകത്ത് കണ്ടെത്താനാകു ന്നത്. സ്ഥലകാല യാത്രകൾ ഇവിടെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ഥലങ്ങളിലൂടെയുള്ള യാത്ര

ഭൗതികചലനത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതെങ്കിൽ വ്യക്തിയിൽ കാലം വരുത്തുന്ന മാറ്റമാണ് കാലത്തിലൂടെയുള്ള യാത്ര വെളിവാക്കുന്നത്" (2018, 9) എന്ന് ഡോ. ജോസ് തങ്കച്ചൻ 'എം.ടി. യാത്രകളുടെ കഥാകാരൻ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'ദുഃഖത്തിന്റെ താഴ്വരകൾ' എന്ന കഥയിൽ കഥാനായകൻ മുമ്പ് സഞ്ചരിച്ച അതേ സ്ഥലത്തേക്ക് തിരിച്ചെത്തുകയാണ്. ഇല്ലിമുള്ളുകളും മുളവടികളും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു പടിവാതിലായിരുന്നു പണ്ടുണ്ടായിരുന്നത്. നിരനിരയായി കുന്തമുനകൾ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ഗെയിറ്റ് ഈയിടെ നിർമ്മിച്ചതായിരിക്കും. ഒരു പ്രണയദുഃഖത്തിന്റെ കഥയാണിത്. എങ്കിലും കഥാപരിസരം മനോഹരമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. കഥാനായകനെ പ്രണയിച്ചിരുന്ന കഥാനായിക. അവൾക്ക് വേറെ വരൻ വരുമെന്ന് പറഞ്ഞ് തന്റെ പ്രണയിനിയെ കാത്തിരുന്ന കഥാനായകൻ. പക്ഷെ, അതും വെറും തോന്നലായിരുന്നു. കുറേ നാളുകൾക്കു ശേഷമാണ് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്, തന്നോടുള്ള ആത്മാർത്ഥ പ്രണയം തുറന്നു പറഞ്ഞ കഥാനായിക കന്യാസ്ത്രീ മഠത്തിൽ ചേർന്നെന്ന്. കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ, മനോനിലപോലെ പ്രപഞ്ചവും മാറിമറിയുന്നു. പ്രണയം, ജാതീയമായ വിവാഹസങ്കല്പങ്ങൾ, സ്ത്രീധനം തുടങ്ങിയ വിവിധ വിഷയങ്ങൾ ഈ കഥയിൽ അങ്ങിങ്ങായി നിഴലിക്കുന്നു.

'ശാന്തിപർവ്വം' എന്ന കഥയിൽ, ഒരിക്കൽ സന്ദർശിച്ച സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം വർഷങ്ങളുടെ ഇടവേളക്കുശേഷം വീണ്ടും കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കഥാനായകൻ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും പ്രസിദ്ധമായ ഈ സ്ഥലത്തേക്ക് അയാൾ വരികയാണ്. പണ്ട് താമസിച്ച അതേ റസ്റ്റോറന്റിൽ തന്നെ താമസം. എവിടെയോവെച്ച് മാറിപ്പോയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെട്ടി. മുറിയിലെത്തി തുറന്നപ്പോഴാണ് അതിൽ സ്ത്രീയുടെ വസ്തുങ്ങൾ. എങ്ങനെ യഥാർത്ഥ വ്യക്തിയെ കണ്ടെത്തും. യാത്രയിലെ ഓർമ്മകൾ. ഹോട്ടലിലെ മറ്റു താമസക്കാർ. ഇങ്ങനെ നിരവധി കാഴ്ചകൾ. മരണത്തോടടുക്കുന്നു എന്ന തോന്നൽ. അവസാനം ധീരതയോടെ ഏറ്റുവാങ്ങണം. അതിനു വേണ്ടിയാണിപ്പോൾ വായിക്കുന്നതും ധ്യാനിക്കുന്നതും. ബാല്യവും യൗവ്വനവും വാർദ്ധക്യവും കഴിഞ്ഞാൽ മരണമില്ല. മറ്റൊരു ദേഹത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

'അയൽക്കാർ' എന്ന കഥയിലെ നായകൻ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം നാട്ടിൽ വരികയാണ്. അദ്ദേഹം പുതിയ വീടുപണിയാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ നാട്ടുകാർ തെക്കെപ്പാട്ടെ വാസു വലിയ പണക്കാരനായിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. സ്നേഹമുള്ള അയൽക്കാർ, സൗഹൃദത്തിന്റെ ഇഴയടുപ്പം, വാസുവിന്റെ മനസ്സിനെ ഈറനണിയിക്കുന്നു. വടക്കേതിലെ പത്മാവതിയുടെ കുട്ടിയുടെ പിറന്നാളിനുപോയ വാസു അവരുടെ സ്നേഹം കണ്ട് അന്ധാളിച്ചു. വാസു മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങി അടുത്ത അതിര് കടന്നാൽ വീടായി, എന്നിട്ടും ദൂരയാത്രക്ക് പോകുന്ന ബന്ധുവിനെ യാത്രയാക്കുന്നപോലെ എല്ലാവരും കോലായിലിറങ്ങി വന്നുനിന്നു - ഞങ്ങളൊക്കെ സാധുക്കളാണ്, ഞങ്ങളെ ഓർമ്മ വേണം, എന്ന ദയനീയ ഭാവം അവിടെ കണ്ടു. "വ്യത്യസ്തമായ ലോകങ്ങളിലേക്ക് ഇടയ്ക്കൊക്കെ ഇറങ്ങിച്ചെന്നാലും വീണ്ടും തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഗ്രാമസംസ്കൃതിയിലേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നവയാണ് എം ടിയുടെ ചെറുകഥകളിൽ ഏറെയും." (2017, 10)

കുടുംബബന്ധങ്ങൾ

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഒന്നാണ് താൻ ജീവിച്ച് വളർന്ന കുടുംബം. ഈ കുടുംബത്തിലെ അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ സാഹ

 ISSN: 2582 - 2594

ചര്യങ്ങൾ വ്യക്തിജീവിതത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് എം.ടി. കഥകളിൽ ജന്മിത്വവും നമ്പൂതിരിജീവിതവും, നായർ തറവാടുകളിലെ മരുമക്കത്തായ കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥകളും ഉൾ ച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കഥാപാത്രത്തെയാണ് 'വിത്തുകൾ' എന്ന കഥയിൽ കാണാൻ സാധിക്കുക. ഭാഗം വാങ്ങിപ്പോയ ആങ്ങള ഒരു വൈകുന്നേരം കയറിവന്ന് അമ്മയെ കഠിനമായി ശകാരിച്ചു. ഇന്നിപ്പോൾ അമ്മയുടെ ചാത്തത്തിന് വന്നതാണ്. രാഘവേട്ടൻ എത്തി യിട്ടില്ല. ചന്ദ്രേട്ടൻ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അമ്മിണി വന്നിട്ടില്ല. ഉണ്ണി താഴെയുള്ള മകനാണ്. ഉണ്ണി ക്ക് ചെറിയൊരു ജോലി മാത്രം, പത്രമാഫീസിൽ. ആഴ്ചതോറും എല്ലാവരും കത്തെഴുതണം, അമ്മയുടെ നിർബന്ധമായിരുന്നു. രാഘവേട്ടന്റേയും അമ്മിണിയുടെയും കത്തുവന്നു. ചന്ദ്രേട്ടന്റെ കത്ത് കിട്ടിയിട്ടും കുറച്ച് ദിവസമായി. രാഘവേട്ടൻ കയ്യൊഴിഞ്ഞതിൽ അത്ഭുതമില്ല. അക്കങ്ങ ളിൽ ജീവിക്കുന്ന ആളാണ്. നിലമ്പൂരിലെ കാടുകളിൽനിന്ന് കല്ലായിലേക്ക് മരം കയറ്റിയ ഒരു ലോറി ഓടിക്കഴിഞ്ഞാൽ രാഘവേട്ടന്റെ മേശപ്പുറത്ത് നോട്ടുകൾ വീഴുന്നു. വീടിന്റെ പണയം വീട്ടിയത് രാഘവേട്ടനാണ്. പത്തായപ്പുര പുതുക്കിപ്പണി ചെയ്തത് ചന്ദ്രേട്ടനാണ്. മുറ്റത്ത് സദ്യ യൊരുക്കത്തിന്റെ ആഘോഷം - നാളെ അമ്മയുടെ മരണം ആഘോഷിക്കുന്നു - കലണ്ടറിൽ ഫെബ്രുവരിയായാൽ ഓർമ്മവരുന്നു, അമ്മയുടെ ചാത്തമടുത്തിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രേട്ടൻ വരുന്നത് പതിനഞ്ചു ദിവസത്തെ ആന്വൽ ലീവെടുത്തിട്ടായിരിക്കും. അമ്മയുടെ ചടങ്ങ് കഴിഞ്ഞയുടനെ ഉണ്ണി ജോലിസ്ഥലത്തേക്ക് ഇറങ്ങി. മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധത്തി ന്റെ തീവ്രത സ്വന്തമായി കുടുംബവും പ്രാരബ്ധങ്ങളുമാകുമ്പോൾ ക്രമേണ കുറയുന്നു. പിന്നീട് വീട്ടിലേക്കുള്ള സന്ദർശനങ്ങൾ വെറും ചടങ്ങിനുവേണ്ടിയുള്ളതായി മാറുന്നുവെന്ന് ഈ കഥ ഓർമ്മിപ്പിയ്ക്കുന്നു.

സമ്പന്നതയുടെ നടുവിൽ സ്വന്തം നാട്ടിൽ നിന്നും മാറി മറ്റൊരിടത്ത് ഒരു മാളിക പണിത കുടുംബത്തിന്റെ അവസ്ഥയാണ് 'മൂടുപടം' എന്ന കഥയിൽ നമുക്ക് വായിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. അച്ഛനും അമ്മയും പരസ്പരം ശത്രുക്കൾ. അച്ചൻ രാത്രി വൈകിയേ വരൂ. വന്നാൽ മുകളിലേക്ക് കയറിപ്പോകും. അമ്മ താഴെയാണുറങ്ങുന്നത്. അച്ഛൻ നിത്യവും പറയുന്ന വാക്കുകൾ മകനോർ ത്തു. നീ വലിയ ഒരാളുടെ മകനാണ്, അതോർത്തോ. നിന്റെ അമ്മ എന്തുപറഞ്ഞാലും നിനക്ക് ഞാനുണ്ട് അമ്മക്ക് ഭ്രാന്താണ് - കോവണിയിറങ്ങുമ്പോഴേക്കും അമ്മ എത്തും. അച്ഛനെന്താ ണ് പറഞ്ഞത്, നീ പറയില്ല. നീയാ വിത്തല്ലേ - മകൻ ചിന്തിക്കുന്നത് ഒരു ദിവസം ഞാൻ എല്ലാം വിളിച്ചുപറയും. ഞാനിതെല്ലാം വെറുക്കുന്നു, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരേയും, ഈ വീടിനേയും വെറുക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം അച്ഛൻ നേരത്തെയെത്തി. ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു മൂപ്പർക്ക് സുഖമില്ല രണ്ടുവട്ടം ഛർദ്ദിച്ചു. പിന്നീട് അച്ഛൻ കൂടുതൽ രോഗിയായി. ഡോക്ടർ വന്നും പോയുമിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു കുതിരവണ്ടിയിൽ ഒരു സ്ത്രീവന്നു വൈകീട്ടാണ് പോയത്. അമ്മയും അച്ഛ നരികെയിരുന്നിരുന്നു. അവൾ പിറ്റേന്നും വന്നു. അമ്മ മകനോട് പറഞ്ഞു അച്ഛനോടിനിയും കുടിക്കാൻ പറയൂ - പിന്നീട് ഡോക്ടർ വന്നു ഇഞ്ചക്ഷനെടുത്തു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം അച്ഛൻ മരിച്ചു. സമ്പത്തും സ്ഥാനമാനങ്ങളും മനുഷ്യന് ആസ്വദിക്കാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ കുടുംബബന്ധങ്ങൾ സൗഹാർദ്ദപരമാകണം. ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുപോലെ ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരവും ജീവിതമാസ്വദിക്കാൻ അത്യാവശ്യമാണ്. മാതാപിതാക്കളുണ്ടാക്കുന്ന സമ്പത്തി നേക്കാൾ മക്കളിഷ്ടപ്പെടുന്നത് അവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ച സത്കീർത്തിയാണ് എന്ന് ഈ കഥ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

നാടോടി മിത്തുകൾ

കൊടിക്കുന്നത്തു കാവിലമ്മയുടെ കഥകൾ കൂടല്ലൂർക്കരയുടെ നാടോടിമിത്തുകളാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 'ഒടിയൻ' എന്ന കഥ എം ടി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. കണക്കരുകാവു പുഴയുടെ എവിടെയോ ആണ് ചെറുമക്കളുടെ അമ്പലം. കൊല്ലംതോറും അവിടെ വേലയുണ്ട്. അവിടേക്ക് മറ്റുള്ളവരാരും പോകാറില്ല. എന്നാൽ ആ ഭഗവതി ആദ്യം ചെറുമക്കളുടെ അമ്മയായിരുന്നില്ല. ആ ഐതിഹ്യമാണ് താഴെ പറയുന്നത്. കൊടിക്കുന്നത്തമ്മയും അനുജത്തിമാരും കൂടി മൂത്ത ശ്ശിയാരെ കാണാൻ പോകുകയായിരുന്നു. ഒരു ഭഗവതി വഴിക്ക് ചെറുമക്കളുടെ കളി കണ്ടു രസിച്ചുനിന്നു. ബാക്കിയുള്ളവർ മുൻപേ നടന്നു. ഏട്ടത്തിമാർ പോകുന്നതു കണ്ട് അനുജത്തി പിന്നാലെ ഓടിയെത്തിയപ്പോൾ മൂത്ത ഭഗവതി പറഞ്ഞു: 'ചെറുമക്കളി കണ്ടുനിന്ന നിന്നെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടില്ല. നീ അവരുടെ കൂടെ പൊയ്ക്കോ.' ഈ കഥയെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കൊടുക്കുന്നത്തമ്മയുടെ അനുജത്തി ഇപ്പോഴും അക്കരെ ഇരിമ്പിളയത്ത് ചെറുമക്കളുടെ അമ്മയായി കണക്കർകാവിലിരിക്കുന്നു. ഈ അമ്മ കന്നുകാലികളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു എന്നാണ് വിശ്വാസം. അതിനുവേണ്ടി കണക്കർ കാളവഴിപാട് നടത്തുന്നു.

അന്നത്തെ സാമൂഹിക സാഹചര്യത്തിൽ പാണനേയും പറയനേയും ചെറുമനേയും പുലയനേയും സവർണ്ണൻ തല്ലിയാലും കൊന്നാലും ചോദ്യമില്ല. അതിനെതിരെ അതിജീവന ശക്തിയായി അവർ കൊണ്ടുനടന്ന ഒരേയൊരു ഗോത്രബലമായിരുന്നു ഒടിവിദ്യയെക്കുറിച്ച് പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഭയപ്പെടുത്തുന്ന കഥകൾ. കണക്കരുടെ കാവ് പുഴയുടെ അക്കരെ എവിടെയോ ആണ്. ചെറുമക്കളുടെ അമ്പലമായതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരാരും അവിടെ പോകാറില്ല. കൊല്ലന്തോറും വേലയുണ്ട്. കാളവേലയാണ് പ്രധാനം. കൃഷിയുള്ള വീടുകളിൽ നിന്നെല്ലാം കാളയുണ്ടാകും. കാരണം കണക്കരുകാവിലെ അമ്മ കന്നുകാലികളെ നോക്കുന്ന അമ്മയാണ്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ പകർത്തിയെഴുത്തും ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുമാണ് ഈ കഥ. കാള വൈകിയതിന് കണ്ടങ്കാളിക്ക് നല്ലപോലെ അടികൊണ്ടു. വീണപ്പോൾ വീണേടത്തിട്ടും അമ്മമ്മ അടിച്ചു. ഉണ്ണി ഇതുകണ്ട് വല്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടു. കണ്ടങ്കാളി ഒടിയനാണ്. ഒടിയന്റെ പക വല്ലാത്തതാണ്. അതിനെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ ഒന്നിനും വയ്യ. നടക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കുമ്പോഴും അതുതന്നെയായിരുന്നു ഉണ്ണിയുടെ ആലോചന. കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ കണ്ടങ്കാളിയെ അറിയാം. അന്നൊക്കെ കണ്ടങ്കാളിയെ ഇഷ്ടായിരുന്നു. കണ്ടങ്കാളി ഒടിയനാണെന്ന് പിന്നീടല്ലേ അറിഞ്ഞത്. ഒടിയന് ഇഷ്ടമുള്ള രൂപത്തിൽ വരാം. കാളയായും, നായയായും, കുഴലായും, വൈക്കോൽ കുണ്ടയായും, വേലിയായും. ഇങ്ങനെ ഒടിയനിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ചിന്തകളും മനോവ്യാപാരങ്ങളും ഈ കഥയിലൂടെ വെളിവാകുന്നു.

മന്ത്രവാദത്തിലും അപശകുനങ്ങളിലും വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ കഥയാണ് 'രാജി'. ഈ കഥയിലെ ശങ്കുപ്പണിക്കർ, മന്ത്രവാദിയും ജ്യോത്സ്യനും മഷിനോട്ടമെന്ന അതിനിഗൂഢ വിദ്യയറിയുന്നയാളുമാണദ്ദേഹം. ഇവിടത്തുകാർ പരസ്പരം എന്തെങ്കിലും അസുഖമുണ്ടായാൽ പകപോക്കുന്നത് ദുർമന്ത്രവാദം ചെയ്താണ്. ഇവരുടെ കുത്സിതവൃത്തികളിൽനിന്ന് നാടിനെയും നാട്ടാരെയും രക്ഷിച്ചിരുന്നത് ശ്രീ ശങ്കുപ്പണിക്കരാണ്. ഇദ്ദേഹം ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ആ നാട്ടിലെ പ്രധാന വാർത്ത. നാട്ടുപ്രമാണികൾ ശ്രീ പണിക്കരുടെ തീരുമാനം പുനരാലോചിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട്

 ISSN: 2582 - 2594

ആവശ്യപ്പെട്ടു. വമ്പിച്ച ഒരു പ്രതിഷേധപ്രകടനം നടത്താൻകൂടി ആ നാട്ടുകാർ തയ്യാറായി നിൽക്കയാണ്. ഒരുപക്ഷേ ഇതൊരരക്ഷിതാവസ്ഥക്കുതന്നെ വഴിതെളിയിക്കുമെന്നും അതു കൊണ്ട് ശ്രീ പണിക്കർ വീണ്ടും പ്രവർത്തനം തുടരണമെന്നുമാണ് ശക്തിയായ ബഹുജനാഭി പ്രായം. അദ്ദേഹം ദുർമന്ത്രവാദം ചെയ്യുതായി കേട്ടുകേൾവിയില്ല. മുപ്പത്തുമുക്കോടി ദേവതകളും മൂവായിരത്തി മുന്നൂറ്റി മുപ്പത്തിരണ്ട് പിശാചുക്കളും ആ എഴുത്താണിത്തുമ്പിനെ ഭയപ്പെടുന്നു. ഒരു പത്രലേഖകന്റെ റിപ്പോർട്ട് പോലെയാണ് ഈ കഥ അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പണ്ട് കാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ആഭിചാരക്രിയകളും മനുഷ്യജീവിതത്തെ എത്രമാത്രം സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നതാണ് ഈ കഥ. തെക്കേടത്ത് വീട്ടുകാരും പുളിയങ്കണ്ടത്ത് വീട്ടുകാരും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയിൽ തെക്കേടത്ത്കാരുടെ കൂടെ ശങ്കുപ്പണിക്കർ കൂടുന്നു. നാട്ടുകാരും അവരുടെ കൂടെയായിരുന്നു. പുളിയൻകണ്ടത്ത്കാരുടെ ദുർമ്മന്ത്രവാദം അവസാനിപ്പിക്കണം. ഇത്തരമൊരു പശ്ചാത്തലത്തിലൂടെയാണ് ഈ കഥ മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്.

എം.ടിയുടെ നാട്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എഴുതപ്പെട്ട കഥയാണ് 'സ്ഥലപുരാണം'. ഭഗവതിയും ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും കുരുതിയും എല്ലാം ചേർന്നുകിടക്കുന്ന കഥയാണിത്. അമ്മയു ടെ നല്ലച്ചൻ വാളും മുത്തുമിളയും കുന്നിന്റെ നെറുകയിൽ ഞങ്ങൾ കാവൽ നിന്നു. പട വരുന്നു, അസുരന്മാരുടെ പട. സുൽത്താന്റെ കുതിരപ്പട വന്നപ്പോൾ തമ്പുരാൻ മനം നൊന്ത് അമ്മയെ വിളിച്ചു. "അമ്മേ ഭഗവതി", കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ പട നിന്നു. പട വന്നതുപോലെ തിരിച്ചു പോയി. വിജയം ആഘോഷിക്കാൻ കുരുതിയൊരുക്കി. ഒരു പ്രദേശത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ ദൃഢമൂലമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ നാൾവഴികൾ സ്ഥലപുരാണത്തിൽ മനോഹരമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാട്ടിൻ പുറത്തിന്റെ നാൾവഴികളിൽ അതിന്റെ പിന്നാമ്പുറങ്ങൾ പരതുമ്പോൾ വർത്തമാന കാലത്തിന് അവിശ്വസനീയമായ കുറേ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. അത് കഴിഞ്ഞകാല മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ വിശ്വാസവും ജീവിതവുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെയൊന്ന് ഇല്ല എന്ന് അവർ ഒരിക്കലും സമ്മതിച്ചു തരില്ല. എന്നാൽ അക്കാലത്തെ കാഴ്ചകൾ എന്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവർ ക്കുത്തരവുമില്ല. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കഥയാണ് 'ചെറിയ ചെറിയ ഭൂകമ്പങ്ങൾ'. അതിലെ യക്ഷിയും ജാനകിക്കുട്ടിയും കൊത്തക്കല്ല് കളി മടുത്തപ്പോൾ വേറെ വഴികളിലൂടെ ചുറ്റിനടക്കാൻ തുടങ്ങി എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു സമയത്താണ് മേലെ പറമ്പിലൂടെ യക്ഷിയുടെ നടത്തം. ഉച്ചക്കും പിന്നെ പാതിരക്കും. കയ്യാലമുറ്റത്തുകൂടി മറ്റൊരു യക്ഷി, അത് സരോജിനിയേടത്തി യാണ്. ഇല്ലക്കാരുടെ പുറത്തെ കുളത്തിൽ ചൂണ്ടയിട്ട് ഇരിക്കുന്ന ഗന്ധർവനെ കാണാനുള്ള പോക്കാണത്. കാഞ്ഞിരത്തിന്റെ ചോട്ടിൽ കലനീലി. ഇങ്ങനെ മുത്തശ്ശിയും പേരക്കുട്ടികളും അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളും കുടുംബബന്ധങ്ങളും കെട്ടുപിണഞ്ഞ കഥയാണിത്.

വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ

സൗഹൃദങ്ങൾ മനുഷ്യന് എന്നും തണലാണ്. സുഹൃത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ തയ്യാ റായി നിൽക്കുന്ന ഒരാളുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സൗഹൃദത്തിന്റെ ഇഴയടുപ്പമാണ് കാണിക്കുന്നത്. 'പുതിയ അടവുകൾ' എന്ന കഥയിലെ നായകൻ സുഹൃത്തിന്റെ വിവാഹത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് തിരിച്ചു വരികയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോവ്യാപാരങ്ങളിലൂടെ

യാണ് ഈ കഥ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്. യാത്രച്ചെലവിന് മൂന്നുറുപ്പിക, സമ്മാനം കൊടുക്കാൻ വാങ്ങിയ അഞ്ചുറുപ്പിക വിലയുള്ള പുസ്തകം, ഉറങ്ങാത്ത ഒരു രാത്രി, അസൂയയിൽ നിന്നുടലെടുത്ത മാനസികവൈഷമ്യങ്ങൾ. ഏതായാലും ഈ ഏർപ്പാട് നിർത്താൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. ഇനി ഞാൻ ഒരൊറ്റ വിവാഹത്തിൽ മാത്രമേ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയുള്ളൂ; എന്റേത്. തലേദിവസം രാത്രി കൂട്ടുകാരന്റെ വിവാഹത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് വരുന്ന ഒരാൾ ബസ്സിൽ അമ്പത് നാഴിക സഞ്ചരിച്ച് മൂന്നു മണിക്കൂർ നീണ്ട തീവണ്ടിയാത്ര എങ്കിലേ വീട്ടിലെത്തൂ. റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ പരിചയപ്പെട്ട രണ്ട് വ്യക്തികളിലൂടെയാണ് കഥ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്. ഒരാൾ സായിപ്പിനെയും, വടക്കെ ഇന്ത്യക്കാരെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നയാൾ. മറ്റേയാൾ ട്രെയിൻ ടിക്കറ്റിന് കാശില്ലാതെ തന്റെ ടോർച്ച് വിൽക്കാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നു. ട്രെയിനിൽ വെച്ച് കഥാനായകന്റെ പേഴ്സ് മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവന് ചായ വാങ്ങിക്കൊടുത്തത് കാശില്ലാതെ ടോർച്ച് വിറ്റ യാത്രക്കാരനാണ്. പരിഷ്ക്കാരിയായ മറ്റേ യാത്രക്കാരൻ വലിയ വലിയ സംഭാഷണങ്ങളുമായി മറ്റൊരു ചെറുപ്പക്കാരനെ വധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്.

എം.ടിയുടെ ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിച്ച ഒരു കഥയാണ് 'നിന്റെ ഓർമ്മക്ക് ' എന്നത്. ലീല വാസുവിന്റെ സഹോദരിയാണ്. അവൾ തന്നതാണ് റബ്ബർ മൂങ്ങയെ. അടിഭാഗത്തെ കുറ്റി അമർത്തിയാൽ അതിന്റെ വായ തുറക്കും. വയറിനകത്ത് കടുംനീലനിറത്തിലുള്ള ചെറിയ കുപ്പി. അതിൽ സെന്റായിരുന്നു. അടപ്പു തുറന്നാൽ അരിമുല്ലപ്പൂക്കളുടെ മണം. പിൻവശത്തെ കമ്പികളിളക്കിയാൽ മൂങ്ങ കണ്ണുരുട്ടും. ആ മൂങ്ങ എന്റെ ജീവനായിരുന്നു. അച്ഛൻ സിലോണിൽ നിന്ന് വന്നപ്പോൾ കൂടെ ഒരു പെൺകുട്ടിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ബോംബാക്രമണത്തിൽ സുഹൃത്ത് മരിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ മകൾ അനാഥയായി. അമ്മ നേരത്തേ മരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ നുണകളെല്ലാം നിലനിൽക്കുന്നതായിരുന്നില്ല. ലീല അയാളുടെ മകളാണെന്ന കാര്യം എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി. വീട്ടിൽ അമ്മയും അച്ഛനും തമ്മിൽ വഴക്കുകളുണ്ടായി. അച്ഛനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന മക്കൾക്ക് ലീലക്ക് അച്ഛനോടുള്ള അടുപ്പം അത്രക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല. ഇളയ മകനായ വാസുവിനേക്കാൾ അടുപ്പം ലീലക്കായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അച്ഛൻ പെട്ടിയൊതുക്കി ലീലയെക്കൂട്ടി വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി. വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ കുടുംബജീവിതത്തിന് വിലങ്ങുതടിയാകുമ്പോൾ സാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ ഏതിനെ സ്വീകരിക്കണം ഏതിനെ പരിത്യജിക്കണം എന്നുള്ളതിനുത്തരം കണ്ടെത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇവിടെ കഥാനായകൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വഴി ചോദ്യങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ സാഹചര്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുക എന്നതാണ്. ഇതിന്റെ ശരിതെറ്റുകൾ വായനക്കാർക്ക് തീരുമാനിക്കാം.

വേറിട്ട ഒരു സൗഹൃദത്തിന്റെ കഥയാണ് 'കോട്ടയുടെ നിഴൽ'. ഏതോ സുൽത്താൻ പണിത കോട്ടയുടെ അരികിലിരിക്കുമ്പോൾ 'സുബൈദ..' എന്നാരോ വിളിക്കുന്നു – അൻവർഖാന്റെ മകൾ, സമീപമിരുന്ന മനുഷ്യനെ മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചവൾ. കമ്പനിപ്പട്ടാളത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ സുൽത്താന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെ വിവരമറിയാൻ സായ്പ്പ് അയച്ചതാണയാളെ. കാടിന്റെ അതിർത്തിയിൽവെച്ച് സുൽത്താന്റെ പട്ടാളക്കാർ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി, കാരാഗൃഹത്തിലടച്ചു. സായ്പ്പിന്റെ ഭാവി പരിപാടി അൻവർഖാനറിയണം. പറയാതെ വന്നപ്പോൾ മാറി മാറി തല്ലി, ചോര പൊടിഞ്ഞു. ഇടക്കിടക്ക് ഇതാവർത്തിച്ചു, ആ രാത്രിയിൽ ഒരു കാലിന്റെ ചലനശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ട സുബൈദ-അൻവർഖാന്റെ മകൾ- അയാളെ രക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ സുബൈദയെ അവർ

ISSN: 2582 - 2594

കൊന്നുകളഞ്ഞു. രാജാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അധികാരമാണ് പ്രധാനം. മക്കൾ തമ്മിൽ പോരടിച്ച് അധികാരം സ്ഥാപിക്കാനായി കൊലനടത്തേണ്ടിവന്ന നിരവധി കഥകൾ രാജ ഭരണകാലത്തെ ചരിത്രത്താളുകളിൽ വായിച്ചെടുക്കാം. അവിടെയെല്ലാം സൗഹൃദത്തേക്കാ ളും കുടുംബബന്ധങ്ങളേക്കാളും അധികാരത്തിനും സമ്പത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള നെട്ടോട്ടമാണ് കാണാനാവുക. ഈ കഥയിലും രാജശത്രുവിനെ സഹായിച്ച എന്ന പേരിൽ സ്വന്തം മകളെ കൊലചെയ്യാൻപോലും മടിക്കാത്ത ഒരു ഭരണാധികാരിയെയാണ് നാം കാണുന്നത്.

ജാതിചിന്ത

'ഒരു പിറന്നാളിന്റെ ഓർമ്മ' എന്ന കഥ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ജാതീയമായ വേർതിരിവുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. പിറന്നാൾ എന്നുപറയുമ്പോൾ പണ്ടെല്ലാം ആഹ്ലാദം തോന്നിയിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഒരു നേർത്ത വേദനയാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ കൊല്ലത്തിലൊരു ദിവസം അവിലും ശർക്കരവെള്ളവും എല്ലാവർക്കും കിട്ടും. അന്ന് മാനേജരുടെ പിറന്നാളാണ്. ഞങ്ങളുടെ മാസ്റ്റർമാർക്ക് അന്നുച്ചക്ക് മാനേജരുടെ വീട്ടിലാണ് ഊണ്. അടപ്രഥമനും വലിയപപ്പടവും ശർക്കരയുപ്പേരിയുമുള്ള സദ്യയാണ്. നമ്പിടിമാസ്റ്റർ മാത്രം പോവില്ല. നമ്പിടിമാഷ് മാനേജരേക്കാളും മുന്തിയ ജാതിയാണത്രേ. ഇത് ഒരു കാലത്തിന്റെ, സംസ്കാരത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. ഓണത്തേക്കാൾ വലുതാണോ പിറന്നാൾ എന്നുകൂടി തോന്നി. വീട്ടിൽ ഓണത്തിന് സദ്യയുണ്ടാകും പ്രഥമനുണ്ടാവില്ല. വല്യമ്മാവന്റെ പിറന്നാളും പൊടിപൊടിക്കും. വീട്ടിൽ സദ്യയുണ്ടാകുന്നത് ഞങ്ങൾക്കിഷ്ടമാണ്. പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്ക് ഉച്ച തിരിയുമ്പോഴേ ഊണുകിട്ടൂ. ക്ഷണിച്ച വരുത്തിയവരുടെയെല്ലാം കഴിയണം. വല്യമ്മാമനും മകൻ ദാമോദരനും ഉണ്ണുന്നത് ഞങ്ങൾ കുത്തഴിയിലൂടെ പാളിനോക്കും. കാച്ചിയ പപ്പടവും, അരച്ചുകലക്കിയും കൊണ്ടാട്ടവും. കുറേനേരം കഴിയുമ്പോൾ അമ്മയുടെ വിളി കേൾക്കാം. ഞങ്ങൾക്ക് നടപ്പുരയിൽ വിളമ്പിവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ചോറല്ല. വരിവരിയായി ഓട്ടുകിണ്ണങ്ങളിൽ കഞ്ഞിയും മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള കൂട്ടാനും. ലോകത്തെ മുഴുവൻ ശപിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനകത്താക്കും. വല്യമ്മാവന് ഞങ്ങളോടിത്ര പകയുണ്ടാവാൻ കാരണമെന്ത്? അമ്മാവനാണ് വീട്ടുചെലവിന് നെല്ലളന്ന് കൊടുക്കുക. ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ പത്തായപ്പുരയുടെ താഴത്തുള്ള വലിയ പെട്ടിപ്പ ത്തായം തുറക്കും. എന്നിട്ട് നാലു പുരയിലേക്ക് ഒരു വിളി. എല്ലാവരും അമ്മാവന്റെ മുന്നിൽ വരി വരിയായി നില്ക്കും. എന്റെ പിറന്നാളിന് നേർച്ച പായസത്തിന് നെല്ല് ചോദിച്ചതിന് അമ്മാവൻ അമ്മയെ തല്ലി. അന്ന് എന്റെ പിറന്നാളായിരുന്നു. അന്ന് ഞാൻ കുളിച്ചില്ല. അത് കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇരുപത്കൊല്ലമായിരിക്കുന്നു. നാളെ എന്റെ പിറന്നാളാണ്. എം ടി ചെറുപ്പകാലംതൊട്ടുള്ള എല്ലാം വളരെ കൃത്യമായി ഓർക്കുന്നു. ഈ ഓർമ്മകളാണ് പിന്നീട് മനോഹരമായ കഥകളായി വായനക്കാരിലെത്തുന്നത്. "ചുറ്റുപാടുകളുടെ നിറം, ശബ്ദം, ഗന്ധം ഇതു മൂന്നും കുട്ടിക്കാലം മുതലേ ശ്രദ്ധിച്ചുപോന്നിരുന്നു. പുഴുങ്ങിയ നെല്ലിന്റെ ഗന്ധം, മഴക്കാലത്ത് ഉണങ്ങാനിട്ട് മുഴുവനും ഉണ ങ്ങാതെ കരിമ്പനടിക്കുന്ന തുണിയുടെ ഗന്ധം ഇതൊക്കെ കഥകളിൽ വരാറുണ്ട്." (2014, 25)

ഉപസംഹാരം

എം.ടിയുടെ കഥകൾ അനുഭവിക്കാനുള്ളതാണ്. അതുപോലെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളാണ്. കൂടാതെ വരുന്ന തലമുറക്ക് കൈമാറാനുള്ള നിധികുംഭങ്ങളാണ്. ഓരോ

കഥയിലും ജീവിതത്തിന്റെ പരപ്പും ആഴവും നിഷ്കളങ്കതയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കഥകൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ തനിമ നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നിരിക്കും. എം.ടി.യെ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ എം.ടിയുടെ കൃതികളിലൂടെ ആഴത്തിൽ സഞ്ചരിക്കണം. എം.ടികഥകളുടെ ഭംഗി നിലനിൽക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കഥകളെഴുതിയത് തന്റെ ചുറ്റുപാടും കണ്ടു പരിചയിച്ച വ്യക്തിബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വായനക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളെ തേടി കൂടല്ലൂരിൽ എത്തുന്നത്. ഈ കഥാപാത്രങ്ങളെ തന്റെ മനസ്സിലിട്ട് രൂപപ്പെടുത്തി സ്വന്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും ചിന്തകളും വീക്ഷണങ്ങളും ഊതിനിറച്ചാണ് ഒരു കഥ രൂപപ്പെടുന്നത്. "മറ്റൊരു എഴുത്തുകാരന്റെയും നാമങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു സംശുദ്ധിയും ഗാംഭീര്യവും ആ അക്ഷരങ്ങളിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. ഓരോ വാക്കും സൂക്ഷ്മതയോടെ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരനാണ് എം ടി" (2018, 21). എം.ടി.യുടെ കഥകളിൽ കഥാപാത്രങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴിയും അവർ താമസിക്കുന്ന ഇടങ്ങളും പ്രകൃതിതന്നെയും ആ കഥക്ക് അനുരൂപമായി രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നു. ഓരോ കഥയിൽനിന്നും കഥാപാത്രത്തെ മാത്രം അടർത്തിയെടുക്കുക സാധ്യമല്ല. കഥയ്ക്ക് ജീവനേകുന്നത് കഥാപരിസരം കൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് എം.ടി. കഥകൾ ഗൃഹാതുരമായ ഓർമ്മകളുടെ സർഗ്ഗാവിഷ്കാരമായി മാറുന്നത്.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

- ഡോ. ജോസ് തങ്കച്ചൻ, എം ടി യാത്രകളുടെ കഥാകാരൻ, 2018: കോട്ടയം, ഡോൺ ബുക്സ്.
- എഡി. പ്രതാപൻ തായാട്ട്, എം ടി, 2018: പാലക്കാട്, ആപ്പിൾ ബുക്സ്.
- ഡോ. കെ.എസ് രവികുമാർ, എം ടി, അക്ഷരശില്പി, 2017: തിരുവനന്തപുരം, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്.
- എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ, എംടിയുടെ കഥകൾ, 2023, കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.
- എഡി. സജിൽ ശ്രീധർ, എം ടി, എഴുത്തിന്റെ ആത്മാവ്, 2014: തിരുവനന്തപുരം, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്.